

+ Μέγεθος Γραμμάτων -

ΤΡΑΠΕΖΑ ΝΟΜΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΝΟΜΟΣ (Netcompany-Intrasoft)

1452/2021 ΑΠ (820015)

(Α` ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Επιβολή κατάσχεσης χρηματικής απαίτησης στα χέρια τρίτου εκ μέρους του Δημοσίου. Συνεπάγεται την άμεση, αναγκαστική από το νόμο, εκχώρηση στον κατασχόντα της απαίτησης που κατασχέθηκε, καθώς και την υποχρέωση του τρίτου να καταβάλει το σχετικό ποσό στον κατασχόντα μέσα σε οκταήμερη προθεσμία. Αντίθετα, επί του κοινού δικονομικού δικαίου, τέτοια εκχώρηση επέρχεται μετά την τυχόν καταφατική δήλωση του τρίτου και την παρέλευση οκταημέρου από την κοινοποίηση της κατάσχεσης προς τον καθ' ου η εκτέλεση ή, σε περίπτωση αρνητικής δήλωσης, μετά την τελεσιδικία της απόφασης, με την οποία γίνεται δεκτή η ανακοπή του κατασχόντος. Απαγόρευση κατάσχεσης εργολαβικού ανταλλάγματος κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης έργου και ένα μήνα μετά την αποπεράτωσή του. Ορθά το Εφετείο την έκρινε ανεφάρμοστη, εφόσον η καθ' ης η εκτέλεση είχε απωλέσει την ιδιότητα της εργολάβου εταιρείας και είχε υποκατασταθεί από έτερη εργοληπτική εταιρεία. Παροχή του ευεργετήματος της πενίας ή νομικής βοήθειας. Δεν εμποδίζει το δικαστήριο να επιβάλει σε βάρος του δικαιούχου αυτών, στην περίπτωση ήττας του, τα δικαστικά έξοδα του αντιδίκου του. Η είσπραξή τους δεν μπορεί να επιδιωχθεί με αναγκαστική εκτέλεση πριν παύσουν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις για την παροχή του ευεργετήματος πενίας ή της νομικής βοήθειας και βεβαιωθεί τούτο με απόφαση του αρμοδίου δικαστή. Απορρίπτει αναίρεση κατά της 1103/2017 ΕΦ ΘΕΣΣΑΛ (ΜΟΝ).

Αριθμός **1452/2021**

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

A1` Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Χρήστο Τζανερρίκο, Προεδρεύοντα Αρεοπαγίτη, Γεώργιο Χριστοδούλου - Εισηγητή, Βασίλειο Μαχαίρα, Ευδοξία Κιουπτσίδου - Στρατουδάκη και Ιωάννα Κλάπα - Χριστοδουλέα, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 24 Μαΐου 2021, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φιστούρη, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Του αναιρεσειόντος:, κατοίκου .., ο οποίος εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Μαρίνα Νταμοτσιδου και κατέθεσε προτάσεις.

Του αναιρεσιβλήτου: Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, κατοικοεδρεύοντα στην Αθήνα, και ήδη από την Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων, που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα και στην προκειμένη περίπτωση και από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ..(ήδη Δ.Ο.Υ...), το οποίο εκπροσωπήθηκε από την Σπυριδούλα Ραυτοπούλου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και κατέθεσε προτάσεις.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 3/1/2011 ανακοπή του ήδη αναιρεσιβλήτου και την από 20/12/2010 ανακοπή προσώπων που δεν είναι διάδικοι στην παρούσα δίκη, που κατατέθηκαν στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης και συνεκδικάστηκαν. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 23348/2012 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 1103/2017 του Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσείων με την από 20/7/2017 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως σημειώνεται πιο πάνω. Η πληρεξούσια του αναιρεσειόντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως και την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

I. Με την κρινόμενη από 20-7-2017 αίτηση αναίρεσης προσβάλλεται η αντιμωλία των διαδίκων κατά την τακτική διαδικασία εκδοθείσα υπ' αριθ. 1103/2017 τελεσιδική απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης, το οποίο δικάζοντας την έφεση του ήδη αναιρεσειόντος κατά της υπ' αριθ. 23348/2012 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, το οποίο, εκτός των άλλων, είχε κάνει δεκτή την από 3-1-2011 ανακοπή του ήδη αναιρεσιβλήτου μεταρρυθμίζοντας τον αναφερόμενο πίνακα κατάταξης, απέρριψε την έφεση. Η αίτηση αυτή αναίρεσης ασκήθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρα 552, 553, 556, 558, 564, 566 παρ. 1 ΚΠολΔ). Επομένως, είναι παραδεκτή (άρθρ. 577 παρ.1 ΚΠολΔ) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τους

λόγους της (άρθρ. 577 παρ. 3 ΚΠολΔ).

II. Κατά τη διάταξη του άρθρου 30 του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.) "η κατάσχεσις εις χείρας τρίτων των εις χείρας αυτών ευρισκομένων χρημάτων, καρπών και άλλων κινητών πραγμάτων του οφειλέτου του Δημοσίου ή των οφειλομένων εν γένει προς αυτό, ενεργείται υπό του διευθυντού του δημοσίου ταμείου δια κατασχετηρίου εγγράφου μη κοινοποιουμένου εις τον οφειλέτην, περιέχοντος δε: α) το όνομα, επώνυμον, όνομα πατρός του οφειλέτου, β) το ονοματεπώνυμον του τρίτου εις χείρας του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεσις, γ) το ποσόν δια το οποίον επιβάλλεται η κατάσχεσις, δ) πίνακα χρεών του οφειλέτου και δ) χρονολογίαν και υπογραφήν του διευθυντού του δημοσίου ταμείου. 2. Δια του κατασχετηρίου εγγράφου προσκαλείται ο τρίτος όπως τα υπ' αυτού εις τον οφειλέτην του Δημοσίου οφειλόμενα χρήματα κατάθεση εντός οκτώ ημερών εις το δημόσιον ταμείον... 3) Από της ημέρας κοινοποιήσεως του κατασχετηρίου εις τον τρίτον δεν δύναται ούτος να αποδώσῃ προς τον οφειλέτην του Δημοσίου τα κατασχεθέντα χρήματα ή πράγματα, ουδέ να συμψηφίσει προς ανταπαιτήσεις του μεταγενεστέρας της κατασχέσεως, της κατασχέσεως επιφερούσης τα αποτελέσματα αυτοδικαίως χωρούσης αναγκαστικά εκχωρήσεως". Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ίδιου ν.δ. ορίζεται ότι: "1. Εάν ο τρίτος ουδέν οφείλει ή δεν οφείλει όλα τα αναφερόμενα στο κατασχετήριο έγγραφον του Δημοσίου Ταμείου Χρήματα ως και άλλα πράγματα ή δεν υποχρεούται εις την άμεση απόδοσιν αυτών, ένεκα των υφισταμένων μεταξύ αυτού και του οφειλέτου συμφωνιών ή εξ άλλου νομίμου λόγου, ο τρίτος οφείλει να δηλώσει τούτο εντός οκτώ ημερών από της επιδόσεως του κατασχετηρίου... Η δήλωσις γίνεται εγγράφως δι' αναφοράς επιδιδομένης δια του δικαστικού κλητήρος εις τον εκδόντα το κατασχετήριο έγγραφον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου ή προφορικώς ενώπιον Ειρηνοδίκου της κατοικίας ή διαμονής του, όστις συντάσσει έκθεσιν εφ' απλού χάρου ην αποστέλλει εις τον Διευθυντήν του Δημοσίου Ταμείου εντός 24 ωρών...". Επίσης, στο άρθρο 33 του ίδιου ν.δ. ορίζεται ότι: "Εάν ο τρίτος δεν προβή εις δήλωσιν ή προβή μεν εις τοιαύτην αλλά εκπροθέσμως ή ουχί κατά το υπό του άρθρου 32 του παρόντος Ν. Δ/τος διαγραφόμενον τύπον, λογίζεται ως οφειλέτης της όλης ποσότητος, δι' ην εγένετο η παρ' αυτώ κατάσχεσις". Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων με εκείνες των άρθρων 455 επ. ΑΚ προκύπτει ότι, η επιβολή κατάσχεσης χρηματικής απαίτησης στα χέρια τρίτου εκ μέρους του Δημοσίου συνεπάγεται την άμεση αναγκαστική από το νόμο εκχώρηση στον κατασχόντα της απαίτησης που κατασχέθηκε, καθώς και την υποχρέωση του τρίτου να καταβάλει το σχετικό ποσό στον κατασχόντα μέσα σε οκταήμερη προθεσμία (ΑΠ 259/2020, ΑΠ 615/1976). Περαιτέρω, στο κοινό δικονομικό δίκαιο από τις διατάξεις των άρθρων 983, 984, 985, 988, 990 και 974 συνάγεται ότι η κατάσχεση χρηματικής απαίτησης στα χέρια τρίτου δεν συνεπάγεται αυτοδικαίω, εκ του νόμου, εκχώρηση της απαίτησης σε εκείνον που προβαίνει στην κατάσχεση. Τέτοια όμως εκχώρηση επέρχεται επί αναγκαστικής κατάσχεσης απαίτησης μετά την τυχόν καταφατική δήλωση του τρίτου και την παρέλευση ακολούθως της προθεσμίας του άρθρου 988 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ, ήτοι οκταμήρου από την κοινοποίηση της κατάσχεσης προς τον καθ' ου η εκτέλεση ή σε περίπτωση αρνητικής δήλωσης υπό την έννοια του άρθρου 985, μετά την τελεσιδικία της απόφασης, με την οποία γίνεται δεκτή η κατά το επόμενο άρθρο 986 ανακοπή. Με τα δεδομένα αυτά η από το ως άνω χρονικό σημείο, κατά το οποίο επέρχεται η εκ του νόμου αναγκαστική εκχώρηση (άρθρ. 455 επ. ΑΚ) της κατασχεμένης στα χέρια τρίτου απαίτησης προς εκείνον που προβαίνει στην κατάσχεση, η απαίτηση αυτή παύει να ανήκει στον καθ' ου η εκτέλεση και αποκτάται αντίστοιχα από το δανειστή που επέβαλε την κατάσχεση στα χέρια τρίτου. Ο επισπεύδων δανειστής μπορεί πλέον, αυτός μόνον, να απαιτήσει άμεσα την καταβολή του ποσού της κατασχεμένης απαίτησης από τον τρίτο, ενώ παράλληλα διατηρεί έναντι του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη την αρχική απαίτηση, προς ικανοποίηση της οποίας επιβλήθηκε η κατάσχεση στα χέρια τρίτου. Η τελευταία αποσβήνεται στην έκταση που καλύπτεται από την καταβολή που θα κάνει ο τρίτος για να εξοφλήσει την κατασχεμένη απαίτηση. Όταν όμως οι κατασχόντες είναι περισσότεροι και η κατασχεμένη απαίτηση δεν επαρκεί για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις όλων, γίνεται δημόσια κατάθεση στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και η διανομή της κατασχεμένης απαίτησης στους δικαιούχους χωρεί προς αυτούς ανάλογα με τον χρόνο επιβολής της κατάσχεσης και το ύψος των απαιτήσεών τους, χάριν των οποίων επιβλήθηκε η κατάσχεση, συντασσόμενου σχετικού πίνακα διανομής από τον αρμόδιο συμβολαιογράφο. Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ ιδρύεται λόγος αναίρεσης, αν παραβιάστηκε κανόνας ουσιαστικού δικαίου. Ο κανόνας δικαίου παραβιάζεται, όταν το δικαστήριο της ουσίας, με βάση τα ανααιρετικά ανέλεγκτα γεγονόματα απ' αυτό δεκτά ως αποδειχθέντα πραγματικά περιστατικά, δεν εφαρμόσει τον κανόνα δικαίου, ενώ συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις εφαρμογής του ή, αν εφαρμόσει αυτόν, ενώ δεν έπρεπε, καθώς και αν εφαρμόσει αυτόν εσφαλμένα, η δε παραβίαση εκδηλώνεται είτε με ψευδή ερμηνεία είτε με κακή εφαρμογή, δηλαδή με εσφαλμένη ή μη υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στον κανόνα δικαίου. Η παραβίαση δηλαδή από τη διάταξη αυτή πρέπει να προκύπτει από την ελάχιστοα πρόταση του δικανικού συλλογισμού (Ολ ΑΠ 4/2018, Ολ ΑΠ 6/2017, ΑΠ 148/2020, ΑΠ 50/2020). Στην προκειμένη περίπτωση από την παραδεκτή κατ' άρθρ. 561 παρ. 2 ΚΠολΔ επισκόπηση της προσβαλλόμενης απόφασης προκύπτει ότι το Εφετείο με την προσβαλλόμενη απόφασή του δέχθηκε τα ακόλουθα: "Η αρμόδια υπηρεσία εποπτείας, ελέγχου και πιστοποίησης των εργασιών του δημόσιου έργου "Διέλευση αυτοκινητόδρομου Πάτρα-Αθήνα-Θεσσαλονίκη-Εύζωνοι δια της αστικής ζώνης Κατερίνης" (ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ/ΤΚΕ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ της Γ.Γ.Δ.Ε. του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.) παρακατέθεσε στις 16-11-2007 στο κατάστημα του Τ.Π.Δ. Θεσσαλονίκης το ποσό των 967.474,38 ευρώ, ως ανεξόφλητο μέρος του .. λογαριασμού, υπέρ της αναδόχου του εν λόγω έργου Κοινοπραξίας με την επωνυμία "...", συντάχθηκε δε προς τούτο το υπ' αριθ. .../16-11-2008 γραμμάτιο σύστασης παρακαταθήκης. Η ανωτέρω δημόσια κατάθεση έλαβε χώρα για το λόγο ότι η ανάδοχος κοινοπραξία στερούνταν νόμιμης εκπροσώπησης και δεν είχε προσκομισθεί από αυτήν φορολογική ενημερότητα της ίδιας και του καθενός από τα μέλη της, λαμβανομένου υπόψη ότι το μέλος αυτής "...." υποκαταστάθηκε από την "..." (βλ. ΑΠ ΚΒ/ΦΚΘΣ6/ΣΥ3/2298/27-4-2007 εγκριτική απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.) και απαλλάχθηκε η "..." από το τμήμα της εργολαβίας που αφορούσε τις ανεκτέλεστες εργασίες της αρχικής σύμβασης έργου, της πρώτης συμπληρωματικής σύμβασης έργου και της δεύτερης συμπληρωματικής σύμβασης έργου. Για την απόδοση του παρακατατεθέντος ποσού ορίσθηκαν, ως προϋποθέσεις, η προσκόμιση φορολογικής ενημερότητας σε ισχύ κατά το χρόνο της παρακατάθεσης της αναδόχου κοινοπραξίας ή ενός εκάστου των μελών της, καθώς και η προσκόμιση ειδικού συμβολαιογραφικού πληρεξουσίου διορισμού

νομίμου εκπροσώπου της κοινοπραξίας, με ημερομηνία σύνταξης αυτού μεταγενέστερη της παρακατάθεσης του άνω ποσού ή η παρουσία των νομίμων εκπροσώπων όλων των μελών της κοινοπραξίας για την από κοινού είσπραξη του. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία ".....", με το από 21-2-2008 κατασχετήριο επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας του ν.π.δ.δ. με την επωνυμία "ΤΑΜΕΙΟ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙΩΝ", ως τρίτου, μέχρι του ποσού των 48.112,55 ευρώ, που του όφειλε η προαναφερθείσα ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "...", στην οποία επιδόθηκε το άνω κατασχετήριο στις 28-2-2008 (βλ. την υπ' αριθ. .../28-2-2008 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών ...). Μετά την επίδοση στις 22-2-2008 του άνω κατασχετηρίου προς το Τ.Π.Δ. προέβη το τελευταίο στην υπ' αριθ. .../6-3-2008 δήλωση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, όπου δηλώνει, ως τρίτο: 1. Ότι κανένα ποσό δεν οφείλεται στην καθ' ης η κατάσχεση α.ε. "..." με ελεύθερη απόδοση, 2. Ότι είναι κατατεθειμένο σ' αυτό το ποσό των 967.474,38 ευρώ, για το οποίο συντάχθηκε το υπ' αριθ. .../16-11-200 γραμμάτιο σύστασης παρακαταθήκης, φωτοαντίγραφο του οποίου συμπεριέλαβε στην εν λόγω δήλωσή του, 3. Ότι, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο του γραμματίου αυτού, η απόδοση του κατατεθέντος ποσού τελεί υπό τους όρους και προϋποθέσεις που ρητά αναγράφονται σ' αυτό και κατά συνέπεια, εφόσον πληρωθούν οι όροι αυτοί, τότε το Τ.Π.Δ. θα παρακρατήσει για την εξυπηρέτηση της κατάσχεσης το κατασχεθέν ποσό, το οποίο και θα αποδώσει στην κατασχέσασα με την προσκόμιση των νομίμων δικαιολογητικών απόδοσης, εφόσον βεβαιώσ το ποσοστό συμμετοχής της στην Κοινοπραξία και άρα και στη συσταθείσα υπέρ της Κοινοπραξίας παρακαταθήκη, επαρκεί για την κάλυψη της κατασχεθείσας απαίτησης, 4. Ότι η κατάσχεση είναι άκυρη αν δεν κοινοποιηθεί το κατασχετήριο εμπρόθεσμα στην καθ' ης η κατάσχεση, στην Κεντρική Υπηρεσία του Ταμείου και στην Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία της περιφέρειας της έδρας αυτής κατά της οποίας στρέφεται η κατάσχεση, σύμφωνα με το άρθρο 53 του ν.δ. 496/1974. Ακολούθως, το ανακόπτον Ελληνικό Δημόσιο, ενεργώντας δια του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ..., με το υπ' αριθ. πρωτ. .../11-3-2008 και αρ. ειδ. βιβλ. .../2008 κατασχετήριο, που επιδόθηκε στο Τ.Π.Δ. στις 18-3-2008 (βλ. αποδεικτικό επίδοσης της Εφοριακού,), με την επίκληση των άρθρων 7, 9, 30, 30Α του ν.δ. 356/1974 (ΚΕΔΕ), επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση εις χείρας του Τ.Π.Δ., ως τρίτου, μέχρι του ποσού των 8.604.531,80 ευρώ, που του όφειλε η ανωτέρω ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία "...", όπως το ποσό αυτό αναλύεται στον ενσωματωμένο στο παραπάνω κατασχετήριο από 11-3-2008 πίνακα χρεών, για όσα ποσά όφειλε να καταβάλει το Τ.Π.Δ. μέχρι την επίδοση του κατασχετηρίου ή όφειλε να καταβάλει στο μέλλον. Μετά την επίδοση του άνω κατασχετηρίου προς το Τ.Π.Δ. προέβη το τελευταίο στην υπ' αριθ. .../24-3-2008 δήλωση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, όπου δηλώνει, ως τρίτο, όλα τα περιλαμβανόμενα υπό στοιχ. 1 έως 4 στην υπ' αριθ. .../6-3-2008 δήλωση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης, και επιπλέον ότι: Στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων έχει ήδη κοινοποιηθεί το από 21-2-2008 κατασχετήριο της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία ".....", για την οποία κατάσχεση το Ταμείο κατέθεσε την με αριθ. .../2008 δήλωση τρίτου και κατά συνέπεια για την απόδοση των κατασχεθέντων πρέπει να ακολουθηθεί η διαδικασία των άρθρων 982, 98 επ. ΚΠολΔ. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι στο Τ.Π.Δ. παρέμεινε κατατεθειμένο το προαναφερόμενο ποσό των 967.474,38 ευρώ, προφανώς διότι δεν είχαν εκπληρωθεί οι όροι για την ελεύθερη απόδοσή του και ακολούθως ο καθ' ου η ανακοπή και ήδη εκκαλών ... με το από 19-7-2010 κατασχετήριο, που επιδόθηκε στο Τ.Π.Δ., επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση στα χέρια αυτού, ως τρίτου, για το ποσό των 46.890,64 ευρώ, που αφορούσε απαίτησή του κατά της "..." απορρέουσα από τη λειτουργούσα μεταξύ τους σύμβαση παροχής εξαρτημένης εργασίας και επιδικασθείσα τελεσιδικώς με την υπ' αριθ. 138/2008 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Κατερίνης. Το Τ.Π.Δ. προέβη στην υπ' αριθ. .../2-8-2010 δήλωσή του με περιεχόμενο παρόμοιο με την προαναφερθείσα. Κατόπιν της από 24-8-2010 αίτησης του ... το Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης με την υπ' αριθ. .../2010 απόφασή του όρισε τη συμβολαιογράφο Θεσσαλονίκης ..., προκειμένου να συντάξει τον πίνακα κατάταξης δανειστών και να προβεί στη διανομή της παραπάνω κατασχεμένης χρηματικής απαίτησης στους κατασχόντες αυτήν δανειστές είτε αναγκαστικώς, στους οποίους περιλαμβάνονταν, πλην των ανωτέρω, και οι κατασχόντες στις 21-10-2010: και ... Η ανωτέρω συμβολαιογράφος συνέταξε τον προσβαλλόμενο υπ' αριθ. .../29-11-2010 πίνακα κατάταξης και, αφού προαφαίρεσε ως έξοδα το ποσό των 1.006,94 ευρώ, στο υπόλοιπο ποσό κατέταξε, μεταξύ άλλων, τον καθ' ου η ανακοπή ... οριστικά και τελεσιδικά για το ποσό των 46.890,64 ευρώ, προς πλήρη ικανοποίηση της απαίτησής του και το ανακόπτον Ελληνικό Δημόσιο, δια της Δ.Ο.Υ. ..., για το ποσό των 81.971,01 ευρώ, προς μερική ικανοποίηση της απαίτησής του. Ωστόσο, η κατάταξη του Ελληνικού Δημοσίου μόνον για το προαναφερόμενο χρηματικό ποσό είναι εσφαλμένη, καθόσον, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα ... μετά την αφαίρεση, από το δημοσίως κατατεθέν ποσό των 967.474,38 ευρώ, του ποσού των 48.112,55 ευρώ, που εκχωρήθηκε εκ του νόμου αναγκαστικά, την 8-3-2008, στην κατασχέσασα ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία ".....", για όλο το υπόλοιπο ποσόν οι κατασχέσεις που έλαβαν χώρα μετά την επιβληθείσα από το Ελληνικό Δημόσιο αναγκαστική κατάσχεση είναι ανενεργείς, ως επιβληθείσες επί αντικειμένου που δεν ανήκει πλέον στην καθ' ης Α.Ε. "... λόγω της άμεσης αναγκαστικής εκ του νόμου εκχώρησης στο κατασχόν Ελληνικό Δημόσιο της κατασχεθείσας απαίτησης ποσού 919.361,83 ευρώ (967.474,38-48.112,55). Ο ισχυρισμός του καθ' ου η ανακοπή-εκαλούντος περί ακυρότητας της αναγκαστικής κατάσχεσης που επέβαλε το Ελληνικό Δημόσιο, ως αντιβαίνουσας στις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 4694/1930, με την επίκληση ότι η κατασχεθείσα αξίωση της "..." αποτελεί εργολαβικό της αντάλλαγμα, που απέρρεε από την εκτέλεση δημοσίου έργου, ο οποίος επαναφέρεται με σχετικό λόγο έφεσης, δεν αποδείχθηκε βάσιμος, καθόσον η επίμαχη κατάσχεση έλαβε χώρα σε χρονικό σημείο κατά το οποίο η "....." είχε απώλεσε την ιδιότητα της εργολάβου εταιρίας στο ως άνω έργο και είχε υποκατασταθεί από την εργοληπτική εταιρία "...", μέλος της Κοινοπραξίας ".....", η οποία συνέχισε από της άνω υποκατάστασης στις 27-4-2007 την εκτέλεση του έργου και ολοκλήρωσε αυτό στις 30-11-2008, μέχρι δε και την παρούσα συζήτηση εξακολουθεί η κατάσχεση αυτή να παράγει έννομες συνέπειες, αφού δεν ακυρώθηκε, καθόσον η από 23-11-2011 ανακοπή του ήδη εκκαλούντος κατά του Ελληνικού Δημοσίου με μοναδικό λόγο την ακύρωση της άνω κατάσχεσης του τελευταίου απορρίφθηκε (βλ. την υπ' αριθ. 621/2015 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης που εκδόθηκε επί της έφεσης του ... κατά της υπ' αριθ. 658/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης). Τέλος, από κανένα στοιχείο δεν αποδείχθηκε αφενός μεν ότι η αδράνεια του Ελληνικού Δημοσίου προς είσπραξη του παρακατατεθέντος ποσού συνδέεται και συναρτάται με την αντιμετώπιση

από αυτό της δήλωσης του Τ.Π.Δ. ως αρνητικής δήλωσης, αφετέρου δε ότι η άσκηση της ένδικης ανακοπής καθίσταται μη ανεκτή, κατά την καλή πίστη και τα χρηστά ήθη και συνεπώς καταχρηστική, κατά τα τεθέντα από τη διάταξη του άρθρου 281 του Α.Κ. κριτήρια, όπως όλως αβασίμως διατείνεται ο εκκαλών με τους λόγους της κρινόμενης έφεσης". Με βάση δε τα παραπάνω το Εφετείο απέρριψε κατ' ουσίαν την έφεση του αναιρεσιδόντος κατά του πρώτου των εφεσιβλήτων και ήδη αναιρεσιβλήτου. Έτσι που έκρινε και με αυτά που δέχθηκε το Εφετείο με την προσβαλλόμενη απόφασή του ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ως άνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις του ν.δ. 356/1974 και του ΚΠολΔ, τις οποίες δεν παραβίασε ευθέως, αφού οι προαναφερόμενες ουσιαστικές παραδοχές του πληρούσαν το πραγματικό τους και δικαιολογούσαν την εφαρμογή τους. Ειδικότερα, το Εφετείο δέχθηκε ότι συνέτρεχαν οι πραγματικές προϋποθέσεις για την εφαρμογή των ως άνω διατάξεων, δεδομένου ότι κατά τις επί μέρους παραδοχές του, μετά την αφαίρεση από το ως άνω δημοσίως κατατεθέν ποσό των 967.474,38 ευρώ, του ποσού των 48.112,55 ευρώ, που εκχωρήθηκε εκ του νόμου αναγκαστικά στις 8-3-2008 στην κατασχέσασα εταιρεία με την επωνυμία "...", για όλο το υπόλοιπο ποσόν οι κατασχέσεις που έλαβαν χώρα μετά την επιβληθείσα από το αναιρεσίδον αναγκαστική εκτέλεση είναι ανενεργείς, ως επιβληθείσες επί αντικειμένου που δεν ανήκει πλέον στην καθ' ης "...", λόγω της άμεσης αναγκαστικής εκ του νόμου εκχώρησης στο κατασχόν αναιρεσίδον της κατασχεθείσας απαίτησης ποσού 919.361,83 (967.474,38 - 48.112,55) ευρώ. Περαιτέρω, το Εφετείο ορθά δέχθηκε ότι το αναιρεσίδον, ως δανειστής που επέβαλε την ως άνω κατάσχεση απαίτησης εις χείρας τρίτου, δεν ήταν υποχρεωμένο να προσκομίσει στην πιο πάνω ορισθείσα κατ' άρθρ. 988 παρ. 1γ' ΚΠολΔ συμβολαιογράφο για τη διανομή της κατασχεθείσας απαίτησης τα επιστηριζόντα την κατάσχεσή του έγγραφα και δεν παρέλειψε να κηρύξει το απαράδεκτο του σχετικού δικαιώματος αυτού για την κατάταξή του στον ένδικο πίνακα. Τούτο δε διότι δεν καθιερώνεται σχετική υποχρέωση του κατασχόντος από την εν λόγω ορισμένη και σαφή διάταξη, ενώ δεν τίθεται ζήτημα κενού και ασάφειας αυτής, ώστε να ανακύπτει ζήτημα αναλογικής εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 972 παρ. 1 γ' του ΚΠολΔ. Επομένως, είναι αβάσιμος ο πρώτος λόγος αναιρέσης από τους αριθ. 1 και 14 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, με τον οποίο προβάλλονται σχετικές αιτιάσεις.

III. Κατά τη διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1, 3 και 4 του ν. 4694/1930 (όπως τροποποιήθηκε με τον α.ν. 628/37 και το ν.δ. 1051/42), του οποίου η ισχύς διατηρήθηκε με το άρθρο 52 του Εισ.Ν. ΚΠολΔ, απαγορεύεται καθ' όλη τη διάρκεια της εκτέλεσης έργου και ένα μήνα μετά την αποπεράτωσή του η εκχώρηση ή κατάσχεση των οφειλομένων προς εργολάβους σε αντάλλαγμα της κατασκευής έργου, για την εκτέλεση του οποίου ο εργολάβος χρησιμοποιεί την εργασία τρίτων ή προμηθεύεται προς τούτο υλικά από τρίτους ή μηχανήματα κ.λ.π., εκτός εάν πρόκειται για απαιτήσεις εκείνων που απασχολήθηκαν στο έργο ως εργάτες, τεχνίτες ή υπάλληλοι ή παρείχαν υλικά για την εκτέλεση του έργου. Στην εξαίρεση δεν εμπίπτουν εκείνοι που ανέλαβαν την εκτέλεση μέρους ή όλου του έργου ως υπεργολάβοι. Κατά την έννοια και το σκοπό της παραπάνω διάταξης, η οποία αποβλέπει στην εξασφάλιση της απρόσκοπτης εκτέλεσης και αποπεράτωσης του έργου, η καθιερούμενη απαγόρευση της κατάσχεσης τάσσεται, τόσο υπέρ του εργολάβου, όσο και υπέρ του εργοδότη (ΑΠ 1948/2014, ΑΠ 41/2003). Στην προκειμένη περίπτωση ο αναιρεσίδων με το δεύτερο λόγο της αίτησης αναιρέσης αποδίδει στην προσβαλλόμενη απόφαση την πλημμέλεια από τον αριθ. 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ με την αιτίαση ότι παραβίασε ευθέως την ως άνω ουσιαστικού δικαίου διάταξη του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 4694/1930, δεχόμενο ως νόμιμη και έγκυρη την ένδικη κατάσχεση εκ μέρους του αναιρεσιδόντος επί της αναφερόμενης απαίτησης, παρά το ότι αυτή είναι ακατάσχετη. Ειδικότερα, ο αναιρεσίδων ισχυρίζεται ότι το Εφετείο εσφαλμένα δέχθηκε ότι κατά το χρόνο που επιβλήθηκε η κατάσχεση από το αναιρίβλητο (19- 3-2008), η αμοιβή της καθ' ης η εκτέλεση ("...") δεν ήταν ακατάσχετη, αφού αυτή συνέχιζε να φέρει την ευθύνη έναντι του κυρίου του έργου για όλα τα τμήματα αυτού, πλην εκείνου για το οποίο υποκαταστάθηκε και ως εκ τούτου αυτή διατηρούσε την εργολαβική ιδιότητα μέχρι την περάτωση του συνόλου των εργασιών του έργου την 30-11-2008, σύμφωνα και με τις διατάξεις περί δημοσίων έργων και συγκεκριμένα του άρθρου 52 του π.δ. 609/1985 "κατασκευή δημοσίων έργων". Έτσι που έκρινε και με αυτά που δέχθηκε κατά τα ως άνω το Εφετείο με την προσβαλλόμενη απόφασή του ορθά ερμήνευσε και δεν εφάρμοσε τις εν λόγω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις, τις οποίες δεν παραβίασε ευθέως, αφού οι προαναφερόμενες ουσιαστικές παραδοχές του δεν πληρούσαν το πραγματικό τους και δεν δικαιολογούσαν την εφαρμογή τους. Τούτο δε διότι κατά τις παραδοχές αυτού η επίμαχη κατάσχεση έλαβε χώρα σε χρονικό σημείο κατά το οποίο η "...", είχε απωλέσει την ιδιότητα της εργολάβου εταιρείας στο ως άνω έργο και είχε υποκατασταθεί από την εργοληπτική εταιρεία "...", μέλος της Κοινοπραξίας "...", η οποία συνέχισε από την ως άνω αποκατάσταση στις 27-4-2007 την εκτέλεση του έργου και ολοκλήρωσε αυτό στις 30-1-2008. Επομένως, στην παρούσα περίπτωση δεν μπορεί να γίνει λόγος περί διατήρησης της ιδιότητας του εργολάβου κατά την έννοια της ως άνω διάταξης από την ως άνω υποκατασταθείσα εταιρεία μέχρι την περάτωση των εργασιών στις 30-11-2008 λόγω της εξακολούθησης της ευθύνης αυτής για τα ήδη εκτελεσθέντα τμήματα του έργου, ενόψει μάλιστα του επιδιωκόμενου με αυτή (διάταξη) ως άνω σκοπού, της εξασφάλισης δηλαδή της απρόσκοπτης εκτέλεσης και αποπεράτωσης του έργου. Περαιτέρω, η αιτίαση του αναιρεσιδόντος περί εσφαλμένης παραδοχής από το Εφετείο αναρμοδιότητας για την κήρυξη της κατάσχεσης του αναιρεσιβλήτου είναι αβάσιμη ως ερειδόμενη επί εσφαλμένης προϋπόθεσης. Τούτο δε διότι δεν περιλαμβάνεται τέτοια παραδοχή στην προσβαλλόμενη απόφαση, στην οποία απλώς για την πληρότητα του ιστορικού αναφέρεται η απόρριψη της ανακοπής του ήδη αναιρεσιδόντος κατά του ήδη αναιρεσιβλήτου για ακύρωση της ως άνω κατάσχεσης του τελευταίου με την υπ' αριθ. 621/2015 απόφαση του Εφετείου Θεσσαλονίκης. Επομένως, είναι αβάσιμος ο δεύτερος λόγος αναιρέσης από τον αριθ. 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, με τον οποίο προβάλλονται αντίστοιχες αιτιάσεις.

IV. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσης από τους αριθ. 1, 19 και 14 του άρθρου 559 ΚΠολΔ ο αναιρεσίδων προσάπτει στην προσβαλλόμενη απόφαση την πλημμέλεια ότι το Εφετείο εσφαλμένα εφάρμοσε τις διατάξεις περί κατάσχεσης εις χείρας τρίτου (άρθρ. 982 επ ΚΠολΔ), δεχόμενο ότι το αναιρεσίβλητο δεν εξέλαβε τη δήλωση του τρίτου (Τ.Π.Δ.) ως αρνητική και η οποία κρίση του στερείται νόμιμης βάσης, καθόσον διαλαμβάνει ανεπαρκείς αιτιολογίες ως προς το ζήτημα αυτό. Επίσης, ο αναιρεσίδων ισχυρίζεται ότι το Εφετείο εσφαλμένα και παρά το νόμο δεν κήρυξε την έκπτωση του αναιρεσιβλήτου από το δικαίωμα συμμετοχής του στη διανομή του

κατασχεθέντος εις χείρας τρίτου ποσού, επειδή το τελευταίο εξέλαβε τη δήλωση του τρίτου ως αρνητική και δεν άσκησε ανακοπή κατ' αυτής. Με το περιεχόμενο αυτό ο πιο πάνω λόγος αναίρεσης είναι αβάσιμος, δεδομένου ότι το Εφετείο, ενόψει και του ως άνω περιεχομένου της δήλωσης του τρίτου, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις ως άνω ουσιαστικού δικαίου διατάξεις και δέχθηκε, όπως προκύπτει από το σύνολο των ως άνω παραδοχών του, ότι το αναιρεσιβλήτο δεν εξέλαβε τη δήλωση του τρίτου ως αρνητική και ειδικότερα ότι "από κανένα στοιχείο δεν αποδείχθηκε ότι η αδράνεια του Ελληνικού Δημοσίου προς είσπραξη του παρακατατεθέντος ποσού συνδέεται και συναρτάται με την αντιμετώπιση απ' αυτό της δήλωσης του Τ.Π.Δ. ως αρνητικής δήλωσης". Επομένως, το Εφετείο δεν παραβίασε ευθέως τις ως άνω διατάξεις, αφού οι προαναφερόμενες ουσιαστικές παραδοχές του πληρούσαν το πραγματικό τους και δεν δικαιολογούσαν την εφαρμογή τους. Εξάλλου, το Εφετείο ούτε και εκ πλαγίου παραβίασε τις εν λόγω διατάξεις, ούτε στέρησε την απόφασή του νόμιμης βάσης ως προς το ζήτημα αυτό, καθόσον περιέλαβε σ' αυτήν σαφείς και επαρκείς αιτιολογίες, που καθιστούν εφικτό τον αναιρετικό έλεγχο ως προς την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων. Περαιτέρω, με βάση τα παραπάνω το Εφετείο σύμφωνα με το νόμο δέχθηκε ότι το αναιρεσιβλήτο είχε δικαίωμα συμμετοχής στη διανομή του κατασχεθέντος εις χείρας τρίτου ποσού και δεν παρέλειψε να κηρύξει το απαράδεκτο του σχετικού δικαιώματος αυτού για την κατάταξή του στον ένδικο πίνακα.

V. Κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ, το δικαίωμα θεωρείται ότι ασκείται καταχρηστικά, εκτός των άλλων, όταν η συμπεριφορά του δικαιούχου που προηγήθηκε από την άσκησή του και η πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μέχρι τότε, χωρίς κατά νόμο να εμποδίζουν τη γένεση ή να επάγονται την απόσβεση του δικαιώματος, καθιστούν μη ανεκτή τη μεταγενέστερη άσκησή του, κατά τις περί δικαίου και ηθικής αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου. Μόνη η μακροχρόνια αδράνεια του δικαιούχου και όταν ακόμη δημιούργησε την εύλογη πεποίθηση στον υπόχρεο ότι δεν υπάρχει το δικαίωμα ή ότι δεν πρόκειται αυτό να ασκηθεί, δεν αρκεί για να καταστήσει καταχρηστική τη μεταγενέστερη άσκηση αυτού, αλλά απαιτείται να συντρέχουν προσθέτως ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, προερχόμενες κυρίως από την προηγηθείσα συμπεριφορά του δικαιούχου και του υποχρέου, ενόψει των οποίων και της αδράνειας του δικαιούχου, η επακολουθούσα άσκηση του δικαιώματος, τείνοντας στην ανατροπή της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί υπό τις ανωτέρω ειδικές συνθήκες και έχει διατηρηθεί για αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα, να εξέρχεται των διαγραφομένων από την ανωτέρω διάταξη ορίων. Η πιο πάνω δε αδράνεια του δικαιούχου, που δεν είναι απαραίτητο να προκαλεί αόριστες ή δυσβάστακτες για τον υπόχρεο συνέπειες, εφόσον αρκεί η επέλευση απλώς δυσμενών επιπτώσεων για τα συμφέροντά του, πρέπει να υφίσταται επί μακρό χρονικό διάστημα, πλην μικρότερο του προβλεπόμενου από το νόμο για την παραγραφή του δικαιώματος, από τότε που ο δικαιούχος μπορούσε να ασκήσει το δικαίωμά του. Το δε ζήτημα αν οι συνέπειες που επιφέρει η άσκηση του δικαιώματος είναι επαχθείς για τον υπόχρεο πρέπει να αντιμετωπίζεται και σε συνάρτηση με τις αντίστοιχες συνέπειες που μπορεί να επέλθουν εις βάρος του δικαιούχου από την παρακώλυση της άσκησης του δικαιώματος του (Ολ ΑΠ 10/2012, Ολ ΑΠ 8/2001, ΑΠ 489/2020, ΑΠ 330/2020, ΑΠ 1315/2019, ΑΠ 1248/2018). Στην προκειμένη περίπτωση ο αναιρεσιβλήτων (καθ' ου η ανακοπή-εγκαλών) πρότεινε επικουρικά ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και επανέφερε και ενώπιον του Εφετείου με λόγο της έφεσής του τον ισχυρισμό του περί καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος του αναιρεσιβλήτου (ανακόπτοντος- εφεσιβλήτου) για διανομή της κατασχεθείσας απαίτησης και την κατάταξή του στο σχετικό πίνακα από την επικαλούμενη αδράνεια αυτού επί δύο περίπου έτη από την επιβολή της κατάσχεσης. Το Εφετείο απέρριψε το σχετικό λόγο έφεσης ως αβάσιμο, δεχόμενο ότι η ως άνω αναφερόμενη καθυστέρηση του αναιρεσιβλήτου δεν καθιστά καταχρηστική κατά την έννοια του άρθρου 281 ΑΚ την άσκηση της ένδικης ανακοπής εκ μέρους του τελευταίου. Έτσι, που έκρινε κατά τα ως άνω το Εφετείο δεν παραβίασε ευθέως την ουσιαστικού δικαίου εν λόγω διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ με εσφαλμένη ερμηνεία ή τη μη εφαρμογή της, διότι πράγματι τα παραπάνω δεν συνιστούν κατάχρηση δικαιώματος, ενόψει και του ότι δεν συντρέχουν προσθέτως και ειδικές συνθήκες και περιστάσεις, με βάση τις οποίες και την αναφερόμενη αδράνεια του δικαιούχου, η επακολουθούσα άσκηση του δικαιώματος να εξέρχεται των διαγραφομένων από την ανωτέρω διάταξη ορίων. Επομένως, είναι αβάσιμος ο τέταρτος λόγος αναίρεσης από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ, με τον οποίο ο αναιρεσιβλήτων υποστηρίζει τα αντίθετα. Κατόπιν αυτών και αφού δεν υπάρχει άλλος λόγος αναίρεσης προς έρευνα, η κρίνόμενη αίτηση αναίρεσης πρέπει να απορριφθεί και να καταδικαστεί ο αναιρεσιβλήτων, λόγω της ήττας του στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσιβλήτου, που κατέθεσε προτάσεις, κατά το βάσιμο αίτημά του, στα όρια όμως του άρθρου 22 παρ. 1 του ν. 3693/1957, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι η παροχή του ευεργετήματος της πενίας ή της παροχής νομικής βοήθειας, θεσμός που προβλέπεται από τις διατάξεις των άρθρων 198 επ ΚΠολΔ και 1,2,4 και 9 του ν. 3226/2004 "νομική βοήθεια σε πολίτες χαμηλού εισοδήματος", αντίστοιχα, δεν εμποδίζει το δικαστήριο, σε περίπτωση ήττας εκείνου που έτυχε του ευεργετήματος της πενίας ή έλαβε τη νομική βοήθεια, όπως ο αναιρεσιβλήτων, να επιβάλει σε βάρος του τα δικαστικά έξοδα του αντιδίκου του, η είσπραξη, όμως, αυτών δεν μπορεί να επιδιωχθεί με αναγκαστική εκτέλεση πριν πάψουν να υπάρχουν οι προϋποθέσεις για την παροχή του ευεργετήματος πενίας ή της νομικής βοήθειας και βεβαιωθεί τούτο με απόφαση του αρμοδίου δικαστή (ΑΠ 1218/2019, ΑΠ 1484/2018, ΑΠ 895/2018, ΑΠ 2069/2013).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την από 20-7-2017 αίτηση του .. για αναίρεση της υπ' αριθ. 1103/2017 απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης.

Και

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον αναιρεσιβλήτοντα στα δικαστικά έξοδα του αναιρεσιβλήτου, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 11 Οκτωβρίου 2021.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ και ήδη Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 3 Δεκεμβρίου 2021.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

P.K.